

Om neutralitetsprincipen enligt God tolksed

DOI: <https://doi.org/10.61200/mikael.159798>

Cecilia Wadensjö
Stockholms universitet

Mikael

Finsk tidskrift för översättnings- och tolkningsforskning
2025, Vol. 18, Nr 2, s. 323–334

Referensanvisning

Wadensjö, Cecilia 2025. Om neutralitetsprincipen enligt God tolksed. *Mikael* 18:2, 323–334. <https://doi.org/10.61200/mikael.159798>

ISSN

1797–3112

Utgivare

SUOMEN KÄÄNTÄJIEN
JA TULKKIEN LIITTO
FINLANDS ÖVERSÄTTAR-
OCH TOLKFÖRBUND

Redaktörer

Marja Kivilehto och Laura Ivaska (chefredaktörer), Sari Hokkanen, Olli Philippe Lautenbacher, Minna Ruokonen och Lena Segler-Heikkilä

Tidskriftsnummer

<https://journal.fi/mikael/issue/view/18-2-2025>

Användarvillkor

<https://journal.fi/mikael/openAccess>

VERTAISARVIOITU
KOLLEGIALT GRANSKAD
PEER-REVIEWED
www.tsv.fi/tunnus

Abstract

Interpreting ethics is a given ingrediency in interpreter education for the public sector, and here the principle of neutrality has a central place. In Sweden, the document *God tolksed* (Good interpreting practice) has a central place when it comes to defining interpreting ethics. It is published by *Kammarkollegiet*, the state authority that certifies interpreters for work in the public sector. The document has been revised many times over the years and contains comments on the authority's regulations concerning interpreters' professional practice. It summarizes discussions among authorized interpreters and the policies taken are established through practice in courts and other public settings. Among other things, *God tolksed* stipulates that an interpreter must be neutral and impartial while on duty. What this principle of neutrality implies in practice is usually subject to discussions in the interpreter classroom, and also in other forums. Using a concrete example, based on a statement the author made in a court case, this article investigates what neutrality and impartiality can mean for interpreters in practice and why it is important to reflect on this in interpreter training and in the training of lawyers, healthcare professionals and other professionals in the public sector.

Keywords:

Interpreter ethics, neutrality and impartiality, discrimination, identity marker

Nyckelord:

tolketik, neutralitet och opartiskhet, diskriminering, identitetsmarkör

1 Inledning

På våren 2018 fick jag en förfrågan från Diskrimineringsombudsmannen (DO) i Sverige. DO drev ett fall rörande en kvinna, som varit på en anställningsintervju hos en tolkförmedling. Hon ville tjänstgöra som tolk i huvudsak via telefon eller video. Hon hade då uppgett att hennes tro föreskriver att hon ska skyla sin kropp och inte ha fysisk kontakt med män utanför en bestämd krets av personer. Detta innebär bland annat att hon bär huvudduk och hälsar på personer av motsatt kön genom att lägga handen på hjärtat istället för att ta i hand. För att tillmötesgå arbetsgivarens krav att inte göra skillnad på kvinnor och män har hon förklarat sig villig att hälsa på samtliga personer – oavsett kön – genom att lägga handen på hjärtat. Tolkförmedlingen hade då hänvisat till följande regel angående handhälsning:

Ingen anställd vid företaget får vägra att ta personer i hand på grund av kön. Även om en anställd inte i praktiken gör åtskillnad mellan könen i en hälsningssituation, är varje annan hälsningsmetod än handhälsning otillåten om den grundas på en trossats som reglerar fysisk beröring mellan könen.

I DO:s brev till mig preciserade myndigheten sin förfrågan på följande sätt:

Tolkförmedlingen gör gällande att denna regel [om handhälsning] bland annat grundas på 20 § Kammarkollegiets tolkföreskrifter KAMFS 2016:4, som föreskriver att "[n]är en auktoriserad tolk utför ett tolkuppdrag får denna inte ge uttryck för sina åsikter och värderingar eller på annat sätt låta dem påverka tolkningen". Tolkförmedlingen påstår att ett uteblivet handslag under omständigheterna i målet i samband med tolkning står i strid med denna neutralitetsprincip. Att bära huvudduk innebär dock inte

enligt tolkförmedlingen på samma sätt att neutralitetsprincipen enligt God tolksed skulle äventyras.

Fanns det grund för tolkförmedlingens påstående, eller kunde de ha misstolkat neutralitetsprincipen? Kan en utebliven handhälsning sägas bryta mot denna princip som den beskrivs i Kammarkollegiets tolkföreskrifter och i God tolksed, och i så fall hur? Detta var frågor som jag behövde reda ut.

2 Vad har neutralitetsprincipen med diskriminering att göra?

I domen från målet, som avgjordes i Arbetsdomstolen (AD) under hösten 2018, kan man läsa följande:

En kvinna gjorde en förfrågan om arbete som tolk. Tolkföretaget avbröt rekryteringsförfarandet sedan kvinnan

under en anställningsintervju, med hänvisning till sin religion, inte handhälsat på en manlig företrädare för företaget. Arbetsdomstolen har funnit att kvinnan blivit utsatt för indirekt diskriminering. (Arbetsdomstolen, Dom nr 51/18)

AD avgjorde alltså målet till den arbetsökande kvinnans favör och Tolkföretaget dömdes att betala en kännbar, så kallad *diskrimineringsersättning*. Domen går i linje med svensk lagstiftning, som i sin tur styrs av EU-rätt, i detta fall gällande religionsfrihet. Religionsfriheten enligt Europakonventionen, skyddar främst den enskildes rätt att ha eller inte ha en religiös övertygelse, men också den enskildes rätt att utöva sin religion (FRA 2019). Ersättning för diskriminering har som syfte inte bara att kompensera den utsatta individen för ideell skada, vilket är tanken bakom det som på juridiskt språk kallas *skadestånd*. Diskrimineringsersättningen har också som

uttalat syfte att avskräcka från diskriminering, och därmed påverka samhället och dess utveckling, skriver professorn i civilrätt Märten Schultz, i sin kommentar till den aktuella AD-domen (Schultz 2018).

Att neutralitetsprincipen enligt God tolksed gavs relevans i ärendet kommer sig alltså av att den åberopades av tolkförmedlingen. I vilken mån principen kan sägas ha relevans eller inte i diskrimineringsärendet återkommer jag till i slutet av artikeln. Den inleds med en beskrivning av syftet med och innebörden av den för God tolksed centrala neutralitetsprincipen. Jag skriver även om förhållandet mellan neutralitetsprincipen och religiösa symboler och uttryck, något som DO specifikt bad mig kommentera i mitt sakkunnigutlåtande. Artikeln avslutas med en reflektion kring en vardaglig förståelse av neutralitet jämfört med neutralitetsprincipen enligt God

tolksed som princip för tolkens yrkesutövande.

3 Vad innebär neutralitetsprincipen för tolkar i praktiken?

Neutralitetsprincipen sätter gränser för tolkens ansvarsområde. Som den formuleras i § 20, Kammarkollegiets tolkföreskrifter daterade 2016, får en auktoriserad tolk som utför ett uppdrag ”inte ge uttryck för sina åsikter och värderingar eller på annat sätt låta dem påverka tolkningen” (Kammarkollegiet 2016: 4).

En tolk som är verksam i offentlig sektor har till uppgift att assistera två parter som inte kan eller vill samtala på ett gemensamt språk, oftast en myndighetsutövare och en som söker stöd och råd från det offentliga, alltså en som uppsöker eller kallas till en samhällsinstitution av en eller annan anledning. Tolkar för-

väntas återge, så korrekt som möjligt, det som parterna avser kommunicera till varandra. De förväntas också kunna utföra detta på ett sätt som främjar och inte hindrar utbytet. Därigenom ges tolkar också ett visst ansvar för samtalandets organisation, alltså för fördelningen av samtalsurer, något som förklaras ingående av exempelvis Wadensjö (1992; 1998), Roy (2000) Baraldi & Gavioli (2012) Skaaden (2013) och andra (se även Wadensjö 2018a: 58–60). Vid konsekutiv tolkning, alltså tolkning undan för undan i de pauser som etableras mellan parternas yttranden, tar tolken i princip varannan tal-tur. Vid simultantolkning kommer tolkens återgivning med en viss fördröjning, efter och i balanserat överlapp med talarens turer. Tolkar kan sammantaget sägas ha ett övergripande ansvar för att möjliggöra för parterna att komma till tals och genomföra ett samtal med varandra.

I senaste upplagan av *God tolksed* från mars 2019 förklaras ovan nämnda § 20 i Kammarkollegiets tolkföreskrifter under rubriken ”20 § neutralitet och opartiskhet” med följande formuleringar:

Parterna måste kunna lita på att en tolk inte gynnar eller missgynnar någondera part. En förutsättning för att parterna ska känna detta förtroende är att tolken förhåller sig neutral i de frågor som tolkningen berör. En tolk får således inte låta sin egen uppfattning i sakfrågorna komma fram när denna utför uppdraget. [...] Tolkens inställning till parterna får inte på något vis påverka tolkningen. Tolkens egna eventuella förkunskaper om parterna och deras förhållanden får inte heller komma till uttryck under tolkningen. (Kammarkollegiet 2019: 4)

Auktoriserade tolkar förväntas alltså att förhålla sig neutralt och opartiskt till de aktuella sakfrågorna och till parterna.

För att förebygga att en part, eller bägge parter, förväntar sig att tolken främst går den ena och inte den andra sidans ärenden, kan tolken presentera sitt mandat och klargöra för bägge, på respektive språk, att tolken ”inte får företräda den ena parten inför den andra” (Kammarkollegiet 2016:4).

Neutralitetsprincipen är i sig inte värderingsfri, utan har sin grund i den samhällsbärande värderingen att myndighetsutövning ska ske demokratiskt: att alla – oavsett hudfärg, kön, religion, språk, med mera – ska ha samma rätt att komma till tals och samma plikt att stå till svars. Myndigheters trovärdighet bygger på att de tillhandahåller relevant och korrekt information. Myndighetsutövare i ett demokratiskt samhälle, alla som har ansvar för att fördela gemensamma tillgångar och bestämma om sanktioner för överträdelser mot gemensamma regler, förväntas uppträda opar-

tiskt och korrekt. De förmedlar samhällets service och utövar samtidigt samhällets kontroll. Myndighetsutövare förväntas behandla alla rättvist, inte utnyttja någons situation för egen vinning, inte särbehandla någon på grund av släktskap, vänskap eller personlig ovilja. Neutralitetsprincipen för tolkar är baserad på samma värdegrund.

4 Neutralitetsprincipen och det tolkade samtalets komplexitet

Inom tolkutbildningar tränas studenterna bland annat i att öva in en tolkpresentation att ha till hands för att kunna instruera personer som är ovana vid att bli assisterade av tolk. Presentationen, där tolken till exempel kan nämna att hen ”inte får företräda den ena parten inför den andra”, kan bidra till att tolken etablerar sin unika plats i samtalet och främja att parternas förväntningar på

hur samtalet ska fungera stämmer överens. Om bägge parter förväntar sig att tolken ska serva *båda* sidor utifrån en oberoende position, kan detta underlätta tolkens arbete avsevärt. Omvänt kan det försvåra tolkens arbete om en eller bägge parter uppfattar tolken som *sin* eller som *den andres*, i synnerhet om parterna dessutom uppfattar tolken som den som ska adresseras, alltså tenderar att ignorera den andra enspråkiga parten, och uppfatta denne som någon som inte deltar i det egna samtalet med tolken, utan parallellt för sitt eget samtal med tolken. Deltagares attityd till att föra samtal på två språk via tolk tycks spela roll för hur kommunikationen dem emellan fungerar (Straniero Sergio 1999; Gavioli 2015; Wadensjö 2018b). Oavsett parternas förväntningar på tolken och på den andre som (möjlig/omöjlig; villig/ovillig) samtalspartner, ska en tolk inte liera sig med den ena parten mot den andra, till exempel för att

försöka vinna en parts förtroende. Detta skulle bryta mot neutralitetsprincipen.

I det här sammanhanget är det viktigt att tänka på att tolkmedierade samtal inte är helt transparanta för de enspråkiga parterna (med mindre än att dessa faktiskt förstår vad som sägs på båda språken, vilket sällan är fallet), samtidigt som samtalsdeltagare ändå, med sin blickriktning, sitt minspel, tonfall, kroppshållning med mera, kommunicerar sådant som kan ligga till grund för hur de förstår varandra. Vi skapar mening av det som sägs delvis på basis av *hur* det sägs. Tolkar kan därför både med sitt allmänna uppträdande och sitt sätt att tolka, signalera neutralitet och opartiskhet på olika sätt. Till exempel kan de vara noga med att inte engagera sig i längre sidosekvenser av ordväxlingar med enbart den ena parten. Att undvika sådana och att omgående återge enstaka, korta enspråkiga ordväxlingar,

som ibland är nödvändiga för att kontrollera att man hört rätt, inverkar tveklöst på parternas förtroende för tolken, precis som att tolkar genom att *inte* återge en ordväxling, riskerar att signalera partiskhet. Tolkars språkliga och tolktekniska förmågor har betydelse för hur de uppfattas av de enspråkiga, både avseende skicklighet och eventuell partiskhet. Samtidigt är det svårt för parterna att bedöma allt i ett två-språkigt samtal. Utan kunskap i de aktuella språken, utan förståelse för talspråkets speciella natur och utan inblick i tolkning som kognitiv och kommunikativ praktik, är det inte möjligt att fullt ut bedöma och värdera hur tolkar hanterar sitt specifika ansvarsområde. Detta faktum understryker vikten av att tolkar i offentlig sektor har ett gemensamt yrkesmässigt ideal. Här är neutralitetsprincipen, tillsammans med noggrannhetsprincipen, en viktig grundval (Skaaden 2013: 13).

Oavsett parternas inställning till varandra och till tolken bygger deras förtroende för denne till syvende och sist på tolkens förmåga att möjliggöra kommunikation. Parternas förtroende för tolken kan dock när som helst bli föremål för deras prövning. Språk- och litteraturfilosofen Bachtin (1997) skriver om begreppet neutralitet i en essä om talgenrer. Han påpekar att en neutral stil förutsätter att det finns en överensstämmelse mellan talarens och adressatens förväntningar. Detta kan förklara varför neutralitetsprincipen aktualiseras särskilt i samtal där de som assisteras har *olika* förväntningar, diametralt olika inställning till den aktuella saken och olika kommunikativ stil. Vid sådana tillfällen kan tolken hänvisa till neutralitetsprincipen för att förklara och försvara gränserna för sitt ansvarsområde. Tolken förväntas alltså att förhålla sig neutralt och opartiskt till parterna och till de sakfrågor dessa avhandlar. Genom auk-

torisationen blir tolken dock en företrädare för sin yrkeskår och i visst avseende även för Kammarkollegiet, vars förtroende en auktoriserad tolk förvaltar.

I litteraturen om tolkning finns en viss oenighet om var gränserna för tolkens ansvarsområde går, eller bör gå. I detta sammanhang är det viktigt att klargöra att olika författare kan avse olika saker när de talar om neutralitet. När tolkens neutralitet framställs som en ”myt och idealiserad fiktion” (t.ex. Metzger 1999) måste neutralitet förstås som synonymt med passivitet. I äldre forskning jämfördes tolken ibland med en kanal, som parternas budskap kunde transporteras igenom utan att påverkas. De senaste decenniernas forskning av naturligt förekommande tolkmedierade samtal har visat hur tolken agerar – och måste agera – som aktivt subjekt för att parterna ska kunna komma i kontakt med varandra (se t.ex. Hale 2008, Wadensjö 2015).

Bakom denna förändrade syn ligger en allmän utveckling inom språkvetenskaplig forskning. Idag studeras språk både som lingvistiskt definierade system och som sociala och kulturella konventioner i olika situationer, som språkande om man så vill.

Tolkars prestation påverkar självklart parternas möjlighet att kommunicera. Att växla mellan två språk och samordna parternas och sina egna yttranden i ett pågående samtalsflöde förutsätter ett aktivt tolkande subjekt. Neutralitetsprincipen för tolkar som regleras i Kammarkollegiets tolkföreskrifter utgår ifrån att tolken är en deltagare med egen agens.

Språkandets och det tolkmedierade samtalets komplexa natur gör att partiskhet kan kommuniceras med väldigt subtila medel. Det kan ske till exempel genom metakommentarer på det andra språket,

såsom ”han påstår att” eller via ett ironiskt eller sarkastiskt tonfall som inte fanns i originalet. Om en auktoriserad tolk återger yttranden på detta sätt skulle det strida mot § 19 i Kammarkollegiets tolkföreskrifter (om återgivande av information). Men medan den som förstår det aktuella språket enkelt kan uppfatta ett sarkastiskt tonfall som ett avståndstagande, kan den, vars (icke-sarkastiska) yttrande som för tillfället återges, ha svårt att överhuvudtaget märka detta.

5 Neutralitetsprincipen och tolkens identitetsmarkörer

När en person sträcker fram sin hand för att hälsa kan en utebliven handhälsning uppfattas som ett avståndstagande, oavsett situation. En utebliven handhälsning kan också passera helt omarkerat, exempelvis på en vårdcentral där det finns en allmän överenskommelse om

att ingen tar i hand med hänvisning till en aktuell smittorisk. I en förhandling i Migrationsdomstolen rörande en asylsökande som konverterat till kristendomen och åberopar detta som asylskäl, kan en tolk som markerar sin religiösa tillhörighet uppfattas som potentiellt partisk. *Sammanhanget* kan alltså vara avgörande för om en personlig egenskap eller en identitetsmarkör uppfattas eller inte och om den får relevans för parterna.

Kommunikation mellan människor innehåller alltid ett visst mått av oförutsägbarhet. Tolkstudenter och tolkar måste skaffa sig viss beredskap för att kunna hantera oförutsedda reaktioner i stunden, till exempel om man ofrivilligt blir associerad med en av parterna i ett samtal och misstrodd av den andra därför. För tolkar som är verksamma inom offentlig sektor gäller det även att tänka igenom hur egna, mer eller mindre medvetna värderingar och identitetsmark-

örer kan få betydelse i de uppdrag man åtar sig. En tolk behöver bli medveten om sina egna fördomar, så att de inte oavsiktligt påverkar tolkningen. För att göra en samtalsituation så bekväm som möjlig för deltagarna behöver tolken också ha förmåga att smälta in. En tolk i offentlig sektor behöver kunna träda tillbaka som person och samtidigt vara beredd på att träda fram som tolk för att möjliggöra de primära parternas kommunikation.

Att följa neutralitetsprincipen betyder inte att arbeta utan inlevelse och empati. Tvärtom kräver tolkning en väl utvecklad inlevelseförmåga, engagemang, lyhördhet och intresse för andras sätt att uttrycka sig. På samma sätt som ett sådant beteende kan främja parternas engagemang i samtalet, kan ett markerat ointresse från tolkens sida få dem att tappa lusten för att delta i samtalet överhuvudtaget. När en individ deltar i ett

samtal, även om det sker i egenskap av tolk, med de specifika villkor detta innebär, kommer vars och ens engagemang alltid att ha en viss inverkan på samtalet.

6 Neutralitetsprincipen kontra en arbetsgivares neutralitetspolicy

Denna text har diskuterat neutralitetsprincipen för tolkar som något som förväntas karaktärisera tolkars relationer till deltagare och deras samtalsämnen. En tolk som förhåller sig neutral till samtalsparters ärenden och intressen är nog med att inte ta ställning för eller emot parterna och även med att inte avslöja eventuella egna åsikter och värderingar i sakfrågan, oavsett om de stöder eller går emot någon eller bägge parternas inställning. I God tolksed (Kammarkollegiet 2019) förklaras neutralitetsprincipen, med stöd av § 20 i Kammar-

kollegiets tolkföreskrifter (Kammarkollegiet 2016), i denna betydelse. På ett allmänt plan kan man därför inte säga att den som av religiösa skäl bär huvudduk eller hälsar genom att lägga handen på hjärtat bryter mot neutralitetsprincipen enligt God tolksed.

I vardagsspråket kan ordet 'neutralt' också användas synonymt med 'formellt' och 'strikt'. Kammarkollegiets tolkföreskrifter kan möjligen sägas rymma en princip för neutralitet även i denna betydelse, dock inte i den paragraf som åberopades av tolkföretaget i det aktuella AD-målet, utan en annan, nämligen § 18 i Kammarkollegiets tolkföreskrifter, som lyder: "En auktoriserad tolk ska uppträda yrkesmässigt och affärsmässigt korrekt i alla sina yrkeskontakter" (Kammarkollegiet 2016). I ett sekulärt samhälle, där religionen uppfattas som en privatsak, kan religiösa identitetsmarkörer hos en tolk, som ju inte

formellt företräder en religiös gruppering vid tjänstgöring i offentlig sektor, i vissa fall, av någon part, uppfattas som en överträdelse av § 18 i tolkföreskrifterna. Om igen är det sammanhanget som avgör i vilken mån en tolks markering av religiös tillhörighet kommer att uppfattas som betydelsebärande. Ett asylärende som rör någon som konverterat kan vara exempel på ett sådant sammanhang.

EU-domstolen har vid olika tillfällen prövat frågan om arbetsgivare med hänsyn till ett företags *neutralitetspolicy* kan kräva att en arbetstagare inte bär muslimsk huvudduk, hijab, i möten med företagets kunder. I dessa fall – ett franskt och ett belgiskt – har EU-domstolen konstaterat att en intern bestämmelse som anses behandla samtliga anställda på ett identiskt sätt genom att generellt och utan åtskillnad föreskriva bruk av neutral klädsel, alltså inte tillåta

anställda att visa politiska, filosofiska eller religiösa symboler när de tjänstgör, inte innebär särbehandling som är direkt grundad på religion eller övertygelse. Domstolen fastslog också att en kunds önskemål att inte bli bemött av en kvinna med hijab inte innebär någon rätt för arbetsgivaren att förbjuda kvinnan att bära slöjan. För detta skulle det krävas att arbetsgivaren har en neutralitetspolicy av nämnt slag. Men det föreligger ingen automatisk koppling mellan ett företags neutralitetspolicy – något varje arbetsgivare har rätt att formulera och införa – och neutralitetsprincipen i Kammarkollegiets God tolksed.

Referenser

- Bachtin, Michail 1997. Frågan om talgenrer. Övers. från ryska av Helena Bodin. I: Eva Hættner Aurelius & Thomas Götselius (red.) *Genreteori*. Lund: Studentlitteratur, 203–39.
- Baraldi, Claudio & Laura Gavioli 2012. (red.) *Coordinating Participation in Dialogue Interpreting*. Amsterdam and Philadelphia: John Benjamins.
- FRA 2019. FRA, European Union Agency for Fundamental Rights. Artikel 10 – Tankefrihet, samvetsfrihet och religionsfrihet. <https://fra.europa.eu/sv/charterpedia/article/10-tankefrihet-samvetsfrihet-och-religionsfrihet> Hämtad 2019-10-21
- Gavioli, Laura 2015. On the distribution of responsibility in treating critical issues in interpreter-mediated medical consultations: The case of ‘le spieghi(amo)’. *Journal of Pragmatics*, 76, 169–180. <https://doi.org/10.1016/j.pragma.2014.12.001>
- Hale, Sandra 2008. Controversies over the role of the court interpreter. I: Carmen Valero-
- Garcés & Anne Martin (red.) *Crossing Borders in Community Interpreting: Definitions and dilemmas*. Amsterdam/Philadelphia: John Benjamins, 99–121.
- Kammarkollegiet 2016. *Kammarkollegiets tolkföreskrifter 2017, KAMFS 2016:4.pdf* <https://www.kammarkollegiet.se> Hämtad 2025-03-19
- Kammarkollegiet 2019. *God tolksed – Kammarkollegiets råd till auktoriserade tolkar.pdf* <https://www.kammarkollegiet.se/om-oss/publikationer> Hämtad 2025-03-19.
- Metzger, Melanie 1999. *Sign Language Interpreting: Deconstructing the Myth of Neutrality*. Washington D.C., Gallaudet University Press.
- Roy, Cynthia B. 2000. *Interpreting as a Discourse Process*. New York/Oxford: Oxford University Press.
- Schultz, Mårten 2018. Kommentar Handskakningsdebatten. *Svenska Dagbladet*, 2018-08-17. <https://www.svd.se/handskakningsdomen-ar-40000-orimligt-mycket>. Hämtad 2019-10-18.
- Skaaden, Hanne 2013. *Den topartiske tolken*. Oslo: Universitetsforlaget.
- Straniero Sergio, Francesco 1999. The interpreter on the (talk) show: Interaction and participation frameworks. *The Translator*, 5(2), 303–326.
- Wadensjö, Cecilia 1992. *Interpreting as Interaction – On dialogue interpreting in immigration hearings and medical encounters*. (Dissertation) Linköping University: Linköping Studies in Arts and Science 83.
- Wadensjö, Cecilia 1998. *Interpreting as Interaction*, London & New York: Longman
- Wadensjö, Cecilia 2015. Interpreter-mediated interaction. I: Jef Verschueren & Jan-Ola Östman (red.) *Handbook of Pragmatics Online*. [IPrA Research Center] Amsterdam: John Benjamins. DOI:10.1075/hop.19.int14
- Wadensjö, Cecilia 2018a. *Kontakt genom tolk*. Andra rev. upplagan. Stockholm: Dialogos.
- Wadensjö, Cecilia 2018b. Involvement, trust and topic control in interpreter-mediated healthcare

encounters. *Communication & Medicine* 15:2,
165–176.

Författarpresentation

Cecilia Wadensjö är professor em. i tolknings- och översättningsvetenskap vid Tolk- och översättarinstitutet, Stockholms universitet. Hon har i sin forskning undersökt och beskrivit svårigheter och möjligheter i institutionella tolksamtal. Wadensjö har publicerat ett stort antal arbeten, bland annat den flitigt citerade boken *Interpreting as Interaction*. På svenska finns boken *Kontakt genom tolk*.

Email: cecilia.wadensjo@su.se

